

PROBLEMA LOCUINȚELOR SOCIALE DIN ROMÂNIA (1989 – 2007)

Lector univ. dr. arh. Anca Gabriela STĂNCIOIU

Rezumat: *În perioada de avânt economic ce a succedat revoluției din 1989, singura soluție la criză acută de locuințe din România a reprezentat-o Agenția Națională de Locuințe (ANL). Obiectivele ANL-ului au fost promovarea și dezvoltarea la nivel sectorial și național a unor programe privind construcția de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construcția de locuințe sociale și de necesitate, construcția altor locuințe proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, precum și intervenții la construcțiile existente, în aplicarea măsurilor stabilite prin programe guvernamentale. Strategia și activitatea acesteia au depins însă de voința politică și de posibilitățile financiare. Altfel spus, Agenția a construit ceea ce vrut și unde vrut statul să construiască și mai ales în funcție de buget.*

In țările dezvoltate europene, statul nu mai finanțează direct construcția de locuințe. Sfera politicilor locative și agenda guvernelor europene sunt axate pe probleme ce țin mai degrabă de îmbunătățirea gestionării în condiții cât mai bune a fondului de locuințe existent (problema pierderilor energetice, a riscului seismic, etc). Experiența unor țări cu puternică tradiție în domeniul locuințelor sociale și în special a celor pentru tineret poate conduce la evitarea unor greșeli firești oricărui nou demers - indiferent unde se vor realiza aceste locuințe în Europa de Est sau de Vest.

Cuvinte cheie: *locuire, social, criză legislativă, imobiliară, paradigme sociale, bulina roșie, sinistrați, tranzit, credit ipotecar.*

SOCIAL HOUSING IN ROMANIA (1989 – 2007)

Lecturer PhD. Arch. Anca Gabriela STĂNCIOIU

Abstract: During the economic boom that followed the 1989 revolution, the only solution to the acute housing crisis has been the National Agency of Housing (ANL). Its objectives included the promotion and development at sectorial and national levels of certain programmes regarding building houses for youth, meant for rental, social houses and emergency houses, construction of other houses as public property of the state or of administrative-territorial units, as well as interventions upon the existent buildings by implementing the measures set by governmental programmes. Its strategy and activity have heavily depended on the political will and financial possibilities. In other words, the Agency has built what and where the state wanted, within the budget. In the European developed countries, the state is not directly financing the housing any longer. The sphere of housing policies and the agenda of the European governments are focused on issues that are rather about improving management in the best conditions possible of the present housing stock (energetic losses, earthquake risk, etc). The experience of some countries with a strong tradition in social housing, mainly for youth, may help in avoiding natural mistakes – irrespective of their location in Europe.

Key words: *living, social, legislative crisis, real estate, social paradigms, red dot – mark on the buildings that are in danger of collapsing during earthquake, disaster victims, transit, mortgage.*